

Nadere wijziging van de wet van 14 april 1960, Stb. 155, houdende tijdelijke voorziening met betrekking tot voortzetting van het bedrijf na overlijden van de houder van een vergunning of verlof A krachtens de Drankwet (Stb. 1931, 476), alsmede aanvulling van artikel 87 van de Drank- en Horecawet (Stb. 1964, 386)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Op 1 mei 1966 zal de regeling, vervat in de wet van 14 april 1960, *Stb.* 155 — zoals deze laatstelijk is gewijzigd bij de wet van 14 april 1965 (*Stb.* 163) — aflopen.

Aangezien in verband met de voorbereiding van de nodige uitvoeringsmaatregelen niet verwacht kan worden, dat de Drank- en Horecawet (*Stb.* 1964, 386) voor of op vorengenoemde datum in werking zal kunnen treden, is het wenselijk wederom een voorlopige voorziening te treffen, strekkende tot verlenging van de rechten dergenen, ten aanzien van wie voormelde regeling toepassing heeft gevonden, alsmede een dergelijke overgangsmaatregel te nemen ten aanzien van de voortzetting van het bedrijf van houders van een vergunning of een verlof A krachtens de Drankwet (*Stb.* 1931, 476), die na 30 april 1965 zijn overleden.

Nu ernaar gestreefd wordt de inwerkingtreding van de Drank- en Horecawet te doen plaatsvinden in dit kalenderjaar lijkt het het meest doeltreffend ten aanzien van deze voorzieningen aansluiting te zoeken bij de inwerkingtreding van die wet. Aangezien door het van toepassing worden van laatstgenoemde wet de thans geldende wettelijke regelingen ophouden van toepassing te zijn, kan in de nu voorgestelde gewijzigde opzet van artikel 1, eerste volzin, der wet van 14 april 1960 het stellen van een tijdslimiet ten aanzien van het recht tot voortzetting van de bedrijfsuitoefening vervallen.

De voorgestelde aanvulling van artikel 87, tweede lid, van de Drank- en Horecawet — welk artikellid de inwerkingtreding van die wet ten aanzien van reeds bestaande inrichtingen regelt — staat met bovenbedoelde voorziening in een nauw verband. Zij houdt rekening met gevallen, waarin degene, die een bedrijf uitoefent op grond van een drankwetvergunning (of een verlof A), komt te overlijden tussen de twee, onderscheidenlijk krachtens het eerste en het tweede lid van artikel 87 der nieuwe wet vastgestelde tijdstippen in. Het tweede lid

van dat artikel in zijn bestaande opzet schort de inwerkingtreding van de ter zake van belang zijnde bepalingen der Drank- en Horecawet en de — op grond van artikel 82 — hieruit voortvloeiende buitenwerkingtreding van (o.m.) de Drankwet en de wet van 14 april 1960 slechts op ten aanzien van hen, die op eerstbedoeld tijdstip hun bedrijf uitoefenden, doch niet ten aanzien van hun rechtverkrijgenden bij overlijden in de zoven bedoelde tussenperiode. Deze zouden dus, in tegenstelling tot de rechtverkrijgenden van degenen die vóór dat tijdstip zijn overleden, zonder nadere voorziening al terstond onder de werking van de Drank- en Horecawet vallen en derhalve, om het bedrijf te kunnen voortzetten, al terstond in het bezit dienen te zijn van een krachtens die wet verleende vergunning. Het lijkt dan ook gewenst alsnog een voorziening te treffen, die voor hen het van toepassing worden van de nieuwe wet opschort, waardoor zij de gelegenheid verkrijgen zich een vergunning krachtens die wet te verwerven en in de tussentijd gebruik te kunnen maken van de faciliteiten, die de Drankwet en de wet van 14 april 1960 hun in verband met het overlijden van hun rechtsvoorganger bieden. De hiertoe ontworpen bepaling, als tweede volzin aan artikel 87, tweede lid, toe te voegen, bindt de opschorting, door op dat stuk naar artikel 35 te verwijzen, aan dezelfde termijnen, die ingevolge dat artikel met betrekking tot de daarin geregelde opschortingsfiguur gelden.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

J. A. BAKKER.